

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W ramach skargi złożonej na podstawie art. 263 TFUE Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej wnosi o stwierdzenie nieważności zgodnie z art. 264 TFUE decyzji Rady 2012/776/UE z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie stanowiska w odniesieniu do przyjęcia postanowień dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją.
- 2) Zjednoczone Królestwo wnosi do Trybunału o:
  - (i) stwierdzenie nieważności decyzji;
  - (ii) obciążenie Rady kosztami postępowania.
- 3) Artykuł 48 TFUE jest podstawą materialnoprawną podaną w decyzji.
- 4) Proponowana decyzja Rady Stowarzyszenia załączona do decyzji Rady uchyliłaby i zastąpiłaby decyzję nr 3/80 Rady Stowarzyszenia w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin.
- 5) Zdaniem Zjednoczonego Królestwa art. 48 TFUE nie może służyć za materialnoprawną podstawę środka, który miałby mieć takie konsekwencje. Jest to przepis mający ułatwić swobodny przepływ obywateli państw członkowskich w ramach rynku wewnętrznego. Właściwą podstawą prawną jest art. 79 ust. 2 lit. b) TFUE. Przepis ten przyznaje kompetencję do przyjmowania środków w dziedzinie „określeni[a] praw obywateli państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim, w tym warunków dotyczących swobody przemieszczania się i pobytu w innych państwach członkowskich”. Decyzja Rady jest właśnie takim środkiem.
- 6) Artykuł 79 ust. 2 lit. b) TFUE znajduje się w tytule V części trzeciej TFUE. Zgodnie z protokołem 21 do traktatów środki przyjęte na podstawie tytułu V nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa (lub Irlandii), chyba że zgłosi ono swoją wolę „uczestniczenia” w nich. Poprzez błędny wybór art. 48 TFUE, zamiast art. 79 ust. 2 lit. b) TFUE, jako materialnoprawnej podstawy decyzji Rada odmówiła uznania prawa Zjednoczonego Królestwa do nieuczestniczenia w przyjęciu decyzji i niewiązania się nią.

7) Wnosi się zatem o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/776/UE ze względu na to, że została ona przyjęta na błędnej podstawie prawnej, czego skutkiem jest nieuznanie praw Zjednoczonego Królestwa wynikających z protokołu 21.

8) Na poparcie swojego stanowiska Zjednoczone Królestwo powołuje się na wyraźne przepisy art. 48 i art. 79 ust. 2 lit. b) TFUE, interpretowane w kontekście traktatu i w świetle orzecznictwa. Ponadto powołuje się na okoliczność, że decyzja Rady 2012/776/UE jest prawie identyczna z dwięściami decyzjami Rady, które zostały przyjęte w ramach innych układów stowarzyszeniowych na podstawie art. 79 ust. 2 lit. b).

(¹) Dz.U. L 340, s. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbetsdomstolen (Szwecja) w dniu 19 lutego 2013 r. — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet przeciwko Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Sprawa C-83/13)

(2013/C 114/42)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Arbetsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strony powodowe: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Strony pozwane: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Pytania prejudycjalne

Czy postanowienia porozumienia o EOG w dziedzinie swobody świadczenia usług, mianowicie usług transportu morskiego — które to postanowienia mają swoje odpowiedniki w traktacie WE — mają zastosowanie do spółki z siedzibą w państwie EFTA w odniesieniu do jej działalności polegającej na świadczeniu usług transportowych do państwa członkowskiego WE lub państwa EFTA za pośrednictwem statku zarejestrowanego w państwie trzecim spoza WE/EOG i pływającego pod jego banderą?